

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

«ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!»

Νταβατζήδες ολιγάρχες που πληρώνουν για τα κάλλη της

Πριν μερικές ημέρες γράψαμε για τους μισθοφόρους δημοσιογράφους στις εφημερίδες, τα ραδιόφωνα και την τηλεόραση που πούλησαν την ψυχή τους στον Μαμωνά, μαζί με αεριτζήδες πολιτικούς για το χρήμα, τη δόξα, ή και τα δύο. Σήμερα θα σχολιάσουμε έναν πιο επικίνδυνο εχθρό για τη Δημοκρατία, αυτούς που πληρώνουν τους μισθοφόρους δημοσιογράφους και χρησιμοποιούν πολιτικάντηδες για τις βρώμικες δουλειές.

Ο λαός μας χρησιμοποιεί τη κυδαία έκφραση «με τον παρά μου γ... και την κυρά μου», που συνοψίζει τη δύναμη τού χρήματος ν' αγοράζει τα πάντα, από άντρες και γυναίκες για αγοραίο έρωτα, μέχρι ψηφοφόρους, κόμματα, κομματόσκυλα και πολιτικούς, δημοσιογράφους και τηλεπερσόνες που πωλούν τις υπηρεσίες τους σε όποιον πληρώνει μεγαλύτερο μπαξίς. Τώρα οι ολιγάρχες έχουν βάλει στο στόχαστρό τους τη Δημοκρατία που θέλουν ν' αλώσουν για να ικανοποιήσουν τις ανώμαλες επιθυμίες τους με μεγαλύτερο έλεγχο των λαών.

Αυτό το φαινόμενο που υπονομεύει τη Δημοκρατία ξεκίνησαν οι μεγαλοεκδότες αρχής γενομένης στην Αμερική και το συνεχίζουν οι μαθητευόμενοι τους σε άλλες χώρες

όπου ανεβάζουν και κατεβάζουν κυβερνήσεις, επειδή έτσι θέλουν και μπορούν όχι πια με τανκς, αλλά με την πλύση εγκεφάλων σε λαούς που αγρόν αγοράζουν πιστεύοντας τα παραμύθια που διαβάζουν και ακούν. Πρόσφατα έχουμε τα παραδείγματα τού δισεκατομμυριούχου Ντόναλντ Τραμπ, που κατάφερε να γίνει πλανητάρχης, τού μεγιστάνα Ρούπερτ Μέρντοκ

τής τέταρτης εξουσίας που «απέλυσε» τον Μάλκολμ Τέρνμπουλ από την πρωθυπουργία, τού υπόδικου Βαγγέλ Μαρινάκη που ξόδεψε εκατομμύρια ευρώ σε έντυπα και ραδιοσταθμό, ενώ διεκδικεί και τηλεοπτικό σταθμό, για να μπορέσει να διορίσει τον Κυριάκο Μητσοτάκη, επιρρεπή στα θαλασσοδάνεια και χρηματοδότηση τής συζύγου του από εφοπλιστή, με τελευταίο και μη εξαιρεταίο τον αυστραλό κροίσο Κλάιβ Πάλμερ. Αυτό το κακό φωτοαντίγραφο τού Τραμπ, ο οποίος μέχρι τις εκλογές θα έχει δαπανήσει \$50 εκατομμύρια για να εκλεγεί... πρωθυπουργός, ή να στέψει πρωθυπουργό τον Σκοτ Μόρρισον με τις προτιμήσεις των ψηφοφόρων του. Να σημειώσουμε ότι τα \$50 εκατομμύρια που θα δαπανήσει ο κ. Πάλμερ στην προεκλογική εκστρατεία του, είναι περισσότερα χρήματα από τα ποσά

που θα ξοδεύσουν συνολικά οι Λίμπεραλ και Εργατικοί!

Ερωτώ, λοιπόν, αν εδώ και σε άλλες χώρες έχουν βγάλει στο σφυρί τη Δημοκρατία, ή την εκδίδουν οι νταβατζήδες σαν πόρνη σε όποιον πληρώνει περισσότερα χρήματα για ν' απολαύσει τα θέληγτρά της. Επειδή, αν και τα θέληγτρά της είναι πολλά, η Δημοκρατία είναι σαν απροστάτευτη κορασίδα στο έλεος τού κάθε κατεργάρη και αν δεν την προστατεύσουν οι πραγματικοί θαυμαστές της, ποιός άλλος θα το κάνει;

Η Δημοκρατία δεν χρησιμοποιεί τον στρατό για να αμυνθεί όταν κινδυνεύει, ούτε φυλακίζει, εξορίζει και βασανίζει τους εχθρούς της, ούτε πουλάει φύκια για μεταξωτές κορδέλες στους πολίτες για να τους εξαπατήσει, όπως κάνουν οι εξτρεμιστές εχθροί της. Η Δημοκρατία απλά διαχειρίζεται το πολιτικό της σύστημα χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς με κυρίαρχο μόνο τον λαό, ο οποίος αποφασίζει με έντιμες εκλογές το κόμμα που θα αναλάβει την διακυβέρνηση τής χώρας. «Αγοράζοντας» την Δημοκρατία με τον παρά τους οι ολιγάρχες, χρησιμοποιούν τις εκλογές για να κερδίσει το κόμμα που θα προστατεύει τα συμφέροντά τους (Πάλμερ) και όχι μόνο, μπορεί να είναι μια ματαιοδοξία τους (Τραμπ),

μπορεί να είναι η απαλλαγή από εγκλήματα τους (Μαρινάκης), μπορεί να είναι η αποφυγή έρευνας για τον τρόπο που λειτουργούν μεγάλες επιχειρήσεις (τράπεζες κλπ.).

Μπορεί να προστατευτεί η Δημοκρατία από τους ολιγάρχες τουλάχιστον; Πιστεύω ναι, αν οι πολίτες πιάσουν τα κόμματα να μπει ένα πλαφόν στα ποσά που είναι νόμιμα για την επιχορήγηση κομμάτων και πολιτικών, για να υπάρχει έντιμος ανταγωνισμός. Δεν πιστεύω στην επιχορήγηση των κομμάτων, αλλά στην ενίσχυσή τους από τούς υποστηρικτές τους. Θέλεις να εκλεγεί μια Λίμπεραλ, Εργατική, Πράσινη, η φασιστική κυβέρνηση; Βάλε το χέρι στην τσέπη σου, αφού με αυτή σαν γνώμονα ψηφίζεις, όμως θα πρέπει να υπάρχει ένα όριο στις οικονομικές ενισχύσεις των κομμάτων για να παίζουν όλοι με τους ίδιους όρους το παιχνίδι τής πολιτικής.

Αν ο νόμος επιτρέπει δαπάνες μόνο \$5 εκατομμύρια για την προεκλογική εκστρατεία, κανένα κόμμα δεν θα μπορεί να ξοδεύει \$50 εκατομμύρια, ή έστω \$5 εκατομμύρια και ένα δολάριο. Αν φυσικά θέλουμε να αποκλείσουμε τους ολιγάρχες που υπονομεύουν τη Δημοκρατία και τους θεσμούς της.

Δημοσκοπήσεις

Ο πρωθυπουργός, Σκοτ Μόρρισον, έκλεισε την ψαλίδα στις δημοσκοπήσεις μόνο στις δύο μονάδες (51% Εργατικοί, 49% Λίμπεραλ) που είναι στα πλαίσια στατιστικού λάθους, σύμφωνα με την αξιόπιστη Newspoll. Δεν έπεσα από τα σύννεφα με αυτή την δυσάρεστη εξέλιξη, γιατί πιστεύω ότι ο Μπιλ Σόρτεν δεν «τραβάει». Δεν είναι αρκετό για έναν ηγέτη να κάνει δελεαστικές προεκλογικές υποσχέσεις, αν δεν έχει το ταλέντο ή το προσωπικό χάρισμα να πείσει τους ψηφοφόρους πως μπορεί να εφαρμόσει τις υποσχέσεις του και να κερδίσει την εμπιστοσύνη τους.

Θα ήταν κουτό εκ μέρους μου να αποκλείσω μια εκλογική νίκη των Εργατικών στις 18 Μαΐου, γιατί ο Σκοτ Μόρρισον έχει να αντιμετωπίσει ένα εχθρικό εκλογικό σώμα στη Βικτώρια, όμως φαίνεται ότι θα τα πάει καλά στο Κουίνσλαντ με την βοήθεια τού Κλάιβ Πάλμερ και τής Πολίν Χάνσον, ενώ και στην Τασμάνια δεν θα έχει απώλειες.

Όσον αφορά στην προεκλογική εκστρατεία, ο πρωθυπουργός κερδίζει μέχρι τώρα τις εντυπώσεις επειδή είναι εξωστρεφής, μαχητικός και έχει

επιχειρήματα, ενώ ο Μπιλ Σόρτεν, που δεν είναι ο πιο χαρισματικός πολιτικός, μοιράζει χρήματα χωρίς να αποκαλύπτει πού θα τα βρει μέχρι την παραμονή των εκλογών, όταν ήδη θα έχουν ψηφίσει προκαταβολικά δυο εκατομμύρια Αυστραλοί.

Μοναδική ελπίδα για το Εργατικό Κόμμα είναι ο αριθμός των ψηφοφόρων που θα συνειδητοποιήσουν ότι οι Λίμπεραλ είναι κυβέρνηση για τις τέσσερις μεγάλες τράπεζες και άλλους κολοσσούς, ενώ έχουν εγκαταλείψει τους εργαζόμενους να βολοδέρνουν με μισθούς που δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες των οικογενειών τους.

Ανάγωση

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Δικαστές στο Παρίσι παρέπεμψαν σε δίκη τον πρώην Γάλλο πρωθυπουργό και τη σύζυγό του για την υπόθεση των εικονικών θέσεων εργασίας. Σύμφωνα με τη Le Monde, ο Φρανσουά Φιγιόν πρέπει να λογοδοτήσει κυρίως για «υπεξαίρεση δημόσιων κεφαλαίων», «αποδοχή υπεξαίρεθέντων δημόσιων κεφαλαίων», «κατάχρηση

κοινωνικών αγαθών» και «μη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από την Ανώτατη Αρχή για τη Διαφάνεια στη Δημόσια Ζωή». Άλλη μια σκευωρία από τη συμμορία του Μαξίμου.»

Καλό!

Η μάνα μου είναι σαν τις ΗΠΑ, παίρνει πάντα αυτό που θέλει και στο τέλος της έχει και υποχρέωση

Ακόμη ένα:

Από τότε που διάβασα ότι το λεμόνι βοηθάει στο αδυνάτισμα, βάζω πάντα μπόλικο πάνω στα σουβλάκια.